

Fra: arild.knutsen@fhn.no
Sendt: 23. april 2012 20:21
Til: Lovavdelingen
Emne: Hørings svar – alternative reaksjoner for mindre alvorlige narkotikalovbrudd
Vedlegg: Til Justis og beredskapsdepartementet og Helse og omsorgsdepartementet.docx

Til: Justis- og beredskapsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet!

Foreningen for human narkotikapolitikk slutter oss til forslaget om innføring av alternative straffereaksjoner, på den bakgrunn at det ikke er åpent for å gå lenger.

Vi er i utgangspunktet imot straffeforfølgning av mennesker for deres rusmiddelbruk eller rusmiddelproblemer. Derfor verdsetter vi anerkjennelsen bak forslagene, av at ordinære straffereaksjoner er feilslått på dette området. Men vi er ikke uten videre enig i at vi bør gå så sakte og forsiktig bort ifra den uheldige tilnærmingen.

I anerkjennelsen av at straff er galt, er vi av den oppfatning at; å måtte ta imot hjelp for slik å unngå straff også kan være galt.

Denne problemstillingen berører en vanskelig og kritisk prinsipiell problemstilling: Hvilke i vårt samfunn er å anse som myndige? Hvilke er umyndige? Bør de i hver enkelt respektive kategori ha like rettigheter?

Vi er positive til høy tilgjengelighet og høy aktivitet i rus-program rettet mot ungdom. De som er umyndige, oftest unge, i vårt samfunn bør ha tilbud om hjelp for spesifikke problemtilstander, som rusavhengighet. De bør dessuten alle behandles likt dersom de bryter en lov eller aldersgrense og ruser seg. Vi mener en inngripen fra myndighetene her er minst like mye på sin plass, tvangsmessig, ved påvist/erkjent bruk av alkohol som ved påvist/erkjent bruk av andre rusmidler.

Når det gjelder voksne, myndige, så vet vi at også alkoholbruk har blitt kriminalisert og har på andre måter medført umyndiggjørende intervensjoner fra myndighetenes side over tid. Dette har samfunnet vårt gått helt bort fra. Ikke fordi vi stakkarsliggjør alkoholikere, eller gir noen opp på noen som helst måte, men fordi den tilnærmingen, umyndiggjøringen, virket mot sin hensikt. Dette gjelder også for andre rusmidler enn alkohol. Med denne modellen som her foreslås er det stadig fare for at brukere skjuler bruken sin og de vil skjule sine eventuelle problemer knyttet til bruk, som følge av at de stadig straffeforfølges. Selv om brukerne vet at man kanskje unnslipper straff dersom de følger et program som implisitt altså oppleves som tvungen. Forslaget innebærer en nedkriminalisering av ytterste ledd av en internasjonal handel som begås av et apparat med en konstant mengde kriminalitet. Mengden kriminalitet blir ikke mindre av at ytterste ledd nedkriminaliseres. Resten av verdenssituasjonen vil fremdeles være som før og som illustrasjon kan nevnes Afghanistan og at bare i Mexico har 50 000 mennesker dødd og 20 000 forsvunnet de siste seks år i krigen mot narkotika.

På de kurs og seminarer som hvert år gjennomføres på helsefeltet i Norge, og som berører rusmiddelproblematikken, så fortelles det om helt andre fremgangsmåter enn om tvangsbefengte autoritære tilnærminger.

Det gjorde inntrykk at Sør-Amerikanske ledere nylig arrangerte et amerikansk toppmøte, det sjette av stabelen, med Barack Obama tilstede, i Colombia, for å diskutere narkotikapolitikk. Stadig flere tidligere og nåværende statsoverhoder tar til orde for å gjøre slutt på krigen mot narkotika.

Det gjorde også inntrykk at «Global Commission on Drug Policy» tok til orde for full avkriminalisering og individuell eksperimentering med hensiktsmessige reguleringsmodeller. I denne kommisjonen sitter blant andre Kofi Annan, George Shultz, Javier Solana, Mario Vargas Llosa, Richard Branson, Ruth Dreifuss og Thorvald Stoltenberg.

Vi anser utviklingen mot alternative straffereaksjoner som et særlig forsiktig skritt, om enn i riktig retning. Takk for at vi blir hørt, og lykke til videre med arbeidet.

På vegne av

Foreningen for human narkotikapolitikk:

Arild Knutsen, leder.

Vennlig hilsen

Arild Knutsen, leder i

Foreningen for human narkotikapolitikk

Tlf: 472 61 057

<http://www.fhn.no>

Arbeidersamfunnets Plass 1, 5 etg. Inngang fra Torggata.

Åpningstider: tirsdag, onsdag og torsdag 13.00-17.00

Til: Justis- og beredskapsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet!

Foreningen for human narkotikapolitikk slutter oss til forslaget om innføring av alternative straffereaksjoner, på den bakgrunn at det ikke er åpent for å gå lenger.

Vi er i utgangspunktet imot straffeforfølgning av mennesker for deres rusmiddelbruk eller rusmiddelproblemer. Derfor verdsetter vi anerkjennelsen bak forslagene, av at ordinære straffereaksjoner er feilslått på dette området. Men vi er ikke uten videre enig i at vi bør gå så sakte og forsiktig bort ifra den uheldige tilnærmingen.

I anerkjennelsen av at straff er galt, er vi av den oppfatning at; å måtte ta imot hjelp for slik å unngå straff også kan være galt.

Denne problemstillingen berører en vanskelig og kritisk prinsipiell problemstilling: Hvilke i vårt samfunn er å anse som myndige? Hvilke er umyndige? Bør de i hver enkelt respektive kategori ha like rettigheter?

Vi er positive til høy tilgjengelighet og høy aktivitet i rus-program rettet mot ungdom. De som er umyndige, oftest unge, i vårt samfunn bør ha tilbud om hjelp for spesifikke problemtilstander, som rusavhengighet. De bør dessuten alle behandles likt dersom de bryter en lov eller aldersgrense og ruser seg. Vi mener en inngripen fra myndighetene her er minst like mye på sin plass, tvangsmessig, ved påvist/erkjent bruk av alkohol som ved påvist/erkjent bruk av andre rusmidler.

Når det gjelder voksne, myndige, så vet vi at også alkoholbruk har blitt kriminalisert og har på andre måter medført umyndiggjørende intervensjoner fra myndighetenes side over tid. Dette har samfunnet vårt gått helt bort fra. Ikke fordi vi stakkarsliggjør alkoholikere, eller gir noen opp på noen som helst måte, men fordi den tilnærmingen, umyndiggjøringen, virket mot sin hensikt. Dette gjelder også for andre rusmidler enn alkohol.

Med denne modellen som her foreslås er det stadig fare for at brukere skjuler bruken sin og de vil skjule sine eventuelle problemer knyttet til bruk, som følge av at de stadig straffeforfølges. Selv om brukerne vet at man kanskje unnslipper straff dersom de følger et program som implisitt altså oppleves som tvungen.

Forslaget innebærer en nedkriminalisering av ytterste ledd av en internasjonal handel som begås av et apparat med en konstant mengde kriminalitet. Mengden kriminalitet blir ikke mindre av at ytterste ledd nedkriminaliseres. Resten av verdenssituasjonen vil fremdeles være som før og som illustrasjon kan nevnes Afghanistan og at bare i Mexico har 50 000 mennesker dødd og 20 000 forsvunnet de siste seks år i krigen mot narkotika.

På de kurs og seminarer som hvert år gjennomføres på helsefeltet i Norge, og som berører rusmiddelproblematikken, så fortelles det om helt andre fremgangsmåter enn om tvangsbefengte autoritære tilnærminger.

Det gjorde inntrykk at Sør-Amerikanske ledere nylig arrangerte et amerikansk toppmøte, det sjette av stabelen, med Barack Obama tilstede, i Colombia, for å diskutere narkotikapolitikk. Stadig flere tidligere og nåværende statsoverhoder tar til orde for å gjøre slutt på krigen mot narkotika.

Det gjorde også innrykk at «Global Commission on Drug Policy» tok til orde for full avkriminalisering og individuell eksperimentering med hensiktsmessige reguleringsmodeller. I denne kommisjonen sitter blant andre Kofi Annan, George Shultz, Javier Solana, Mario Vargas Llosa, Richard Branson, Ruth Dreifuss og Thorvald Stoltenberg.

Vi anser utviklingen mot alternative straffereaksjoner som et særlig forsiktig skritt, om enn i riktig retning.

Takk for at vi blir hørt, og lykke til videre med arbeidet.

På vegne av

Foreningen for human narkotikapolitikk:

Arild Knutsen, leder.